

Benaerens Rudolf-Ferdinand

Soldaat 2de klas
1^e legerafdeling - 4de linieregiment

Zele 24 september 1893
Halen 13 augustus 1914

Rudolph-Ferdinand Benaerens wordt te Zele-Heikant (Bookhamers) geboren op 24 september 1893 in het gezin van dagloner Franciscus (°Uitbergen 1862) en borduurster Leonia Van Lunter (°Berlare 1871). Hij is het oudste kind van vier.

Militie

In 1913 wordt de 20-jarige metserveder (voorheen zandleurder) ingeschreven in het militieregister. Zijn kennis reikt verder dan lezen en schrijven, zijn lengte is 1,67 m. Hij wordt voor de dienst goedgekeurd en ingedeeld bij het 4^e linie, 1^e bataljon, 4^e compagnie. Deze eenheid heeft garnizoen te Brugge. Hij ontvangt het stamnummer 104/58311.

1914

De soldaat 2^e klas wordt op 27 juli gemobiliseerd en is op 1 augustus tegenwoordig in zijn eenheid. De 4^e gemengde Brigade wordt, dat deel uit maakt van de 1^e legerafdeling wordt verplaatst naar de omgeving van Tienen en graaft zich achter de Gete in.

Op 12 augustus verliet de 4^e Gemengde Brigade Hakendover (Tienen) om 9u30. Na een spoedmars van 25 kilometer kwam het te Loksbergen aan. De compagnie van Rudolf marcheerde verder via Blekkom en Velpen naar het slagveld te Halen. Daar kwamen ze in een hinderlaag terecht van Duitse mitrailleurs die in lege huizen waren opgesteld. Pas rond 15u30 kwam de regimentsbatterij van het 4^e in actie en schakelde toen de mitrailleursnesten uit. De Duitsers verlieten rond 18u00 hun stellingen te Halen, hun materiaal, doden en gekwetsten achterlatende.

Tijdens de slag sneuvelden 160 Belgen. Het was ook de eerste actie van het Rode Kruis, afdeling Diest. Meer dan 500 gewonden werden vanop het slagveld afgevoerd naar Diest en aldaar de nodige zorgen kregen. Vermoedelijk werd Rudolf zwaar gekwetst en bezweek hij de dag nadien aan de opgelopen verwondingen. Officieel sneuvelt hij op 13 augustus 1914 te Halen en wordt op het burgerlijk kerkhof van Webbekom (Diest) begraven. Wat uiteindelijk met zijn graf is gebeurd kon niet worden achterhaald. Hij werd niet herbegraven op de Belgische Militaire Begraafplaats van Halen (Velpen).

Zoals gebruikelijk wordt er te Zele een herdenkingsmis gehouden waarbij een

gedachtenisprentje aan de aanwezigen wordt overhandigd.

Op 11-11-1920 ontvangt Frans Benaerens via het VOS (Vlaamse Oudstrijdersbond) een som (een begiftiging) van 300 frank.

Enkele maanden later, op 31-05-1921 schrijven de ouders een brief of zij ook de decoraties kunnen krijgen. Reeds vele ouders kregen het Kruis in de Orde Leopold II. *"Het ware een kostbare herinnering aan ons kind dat zijn leven heeft gegeven voor de bevrijding van het Vaderland."*

Op 31-07-1922 ontvangt Frans Benaerens een brief van het ministerie van Landsverdediging dat zodra een Koninklijk Besluit door zijne majesteit zou ondertekend zijn worden de juwelen en het brevet door de zorgen van de bevelhebber der krijgsomschrijving overhandigd zullen worden tijdens een officiële plechtigheid.

Pas in de zomer 1922 ontvangen de ouders van Rudolf postuum de medaille ridder in de orde van Leopold II met palm (KB 12514 - 19-07-1922) en het oorlogskruis (KB 12514 - 19-07-1922)

De moeder, die ondertussen weduwe is geworden, en die te Schaarbeek woont verzoekt op 29 januari 1939 (25 jaar na het overlijden van haar zoon) om de vuurkaart. Haar verzoek is gericht aan de minister van Nationale Defensie.

Het Vuurkruis wordt alsnog postuum met KB nr. 2514 van 08-04-1939 toegekend.

Bron

Legerdossier 406483
Militieregister 1913
Bevolkingsregister 1910-1920
Overlijdensakte 133/1924
Bidprentje Freddy De Krijger

